

§ 36.

Leien erlægges, naar Varerne udtages af Pakhuset eller bortføres fra Toldbodpladsen, hvis dette sker inden Udløbet af næste Kalenderaar efter det, hvori de ere oplagte. Henligge Varerne længere, skal efter hin Tids Forløb og, hvis Varerne lagre i flere Aar, ved Udløbet af hvert paafølgende Kalenderaar, Leie for det forløbne uberigtigede Tidsrum indkræves og beregnes til Indtægt.

Verigtiges den saaledes forfaldne Leie ikke, efterat Eieren eller Kommissionæren, hvis Toldvæsenet veed at finde ham, derom er paamindet, eller er dennes Navn eller Opholdssted Toldvæsenet ubekjendt, bekjendtgjøres Varerne ved deres Mærker, Art og Slags i en af Stedets eller Egnens Tidender, som dertil bedst egner sig, hvorved tillige forklares: naar, hvorfra og med hvilken Skipper eller anden Leilighed de ere indførte. De herved foraarlagte Omkostninger falde Varerne til Last i Forhold til det Rum, hver enkelt har optaget i den samlede Bekjendtgjørelse.

Melder Ingen sig inden 3 Maaneder efter denne Bekjendtgjørelse, optager Toldvæsenet, en Fortegnelse over Varerne og bortfølger dem, efter forudgaaet Bekjendtgjørelse, ved offentlig Auktion, efter Omstændighederne til Forblivelse i Landet eller til Udførsel. Af Udbyttet afholdes Omkostningerne ved Bekjendtgjørelsen og Salget, samt Pakhusleie og de Toldafgifter, som maatte være at erlægge.

Overskudet beregnes Statskassen til Indtægt. Men saafremt Eieren inden Forløbet af 3 Aar efter Salget melder sig og behørig godtgjør sin Eiendomsret til de solgte Varer, skal han være berettiget til at erholde Overskudet udbetalt.

Kapitel III.

Skibsafgiften.

§ 37.

I indenrigsk Fart o: Farten fra Sted til Sted i Toldomraadet, — herunder Fart fra og til Fiskeri, Sandgravning, o. desl. under sammes Ryfter, — erlægges ingen Skibsafgift.

Som indenrigsk Fart behandles: Farten paa og fra Færøerne, Island, Grønland, de anst-vestindiske Der, saavelsom Farten til og fra Fiskeri i aaben Sø, naar det alene er Gangsten derfra, som hjembringes.

§ 38.

I anden Fart end den ovennævnte ophæves Skibsafgiften undtagen for uprivilegerede Staters Skibe. Af disse erlægges saavel ved Indklarering som ved Udklarering, med de nedenfor nævnte Undtagelser, en Skibsafgift af 36 p. for hver Ton, som det løssede eller ladede Gods bestøver.

§ 39.

Gaar et Skib paa samme Reise dels i den i § 37 (jfr. § 45) dels i den i § 38 omhandlede Fart, erlægges Skibsafgiften kun for det Gods, der føres i sidstnævnte Fart.